

Forslag til Bexellov for Danmark.

Sikkerheden skal erstatte Accepten, maa Netten til at kræve Sikkerhed bortfalde og den stillede Sikkerhed tilbagegives, naar Buxen efter Protesten accepteres, og Præsidenten er under de samme Betingelser som efter den gjældende Ret, se Fdn. 18de Mai 1825 § 36, pligtig at modtage saadan Efteraccept, naar den er fuldstændig. Derimod gjenfindes i Udkastet ingen til Fdn. 18de Mai 1825 § 42 svarende Bestemmelse om, at Præsidenten i det der omhandlede Tilfælde skal modtage Efteraccept, hvorfor han kun kan være forpligtet hertil under de sædvanlige Betingelser. I Forslaget bindelse hermed kan mærkes, at Udkastet ikke har optaget nogen til Fdn. 18de Mai 1825 § 36 2det Punktum svarende Bestemmelse om, at Effekten accepten ved Buxer lydende paa Sigt bør indrettes saaledes, at Buxen ikke faar længere Tid at løbe, end om den var bleven accepteret ved første Præsidentation, men en særlig Bestemmelse herom er ogsaa overflødig, da det følger af Udkastets § 22, at enhver meddelt Accept er Accept til Betaling paa rette Forsaldsdag, som i det foreliggende Tilfælde regnes fra Protestdagen (§ 19).

Med Hensyn til Slutningen af § 28 bemærkes, at det er en Selvfølge, at Sikkerhedsretten ophører, naar Buxen er indfriet eller den berettede Forpligtelse paa anden Maade ophørt; hvad angaar den sammesteds efter den nyeste Bexellov optagne Bestemmelse om, at Sikkerheden skal gives tilbage, naar der ikke inden et Aar efter Buxens Forsaldsdag er reist Sags til dens Betaling mod den, som har stillet Sikkerheden, henvises til Motiverne Side 36.

§ 29. Skjøndt det vistnok kan tænkes, at Transatus trods Acceptnagelsen vil betale til Forsaldsdag, og det forsaavidt, kunde synes naturligt at begrænse Regressen for manglende Accept til den i de foregaaende Paragrafer omhandlede Ret til at kræve Sikkerhed for, at Buxen til Forsaldsdag vil blive indfriet, har man dog — da det almindelige Forhold vil være, at Transatus ikke vil acceptere, fordi han ikke vil betale — ment at burde fastholde, at Beveleiran og lag kan vælge at kræve Buxens Betaling strax uden at afvente Forsaldsdag. Paragrafen er, forsaavidt i Overensstemmelse med den gjældende Ret, se Fdn. 18de Mai 1825 § 44, dog at Bexelløvdneren i Bexelløvdnermen eller det ikke accepterede Beløb kan afstorte 5 pCt. aarlig Rente for Buxens tilbageblaaende Løbetid, se Mot. S. 31. Den, der saaledes vil anstille Betalingsregress, maa naturligvis have Buxen i Hænde for at kunne give gyldig Kvittering, og det er ikke nok, at han kan udlevere Protesten, hvad der er tilstrækkeligt for at kunne fordrø Sikkerhedsstillelse, jfr. Udkastets § 38.

§ 30

svarer til Bestemmelsen i Fdn. 18de Mai 1825 Forelagte Lovforslag m. v.

§ 47, men forandrer den dog i flere Retninger. Saaledes er det efter Udkastet ikke blot Acceptantens Konkurs, men ogsaa den Omstændighed, at han ved Exekution er funden at mangle Midler til at betale sin Gjæld, eller at han, hvis han er Handelsende, har standset sine Betalinger (jfr. Konkursloven af 25de Marts 1842 § 43), der berettiger til efter optagen Protest, at tilkræve Regress for ubetinggende Accept. Dernæst gaar Regressen ikke som efter den gjældende Ret, ud paa strax at kræve Buxens Betaling, men istun paa at kræve Sikkerhed overensstemmende med §§ 25—27, se Motiverne S. 37, hvilken Fordring dog først kan stilles, i effecten en Opfordring til Acceptanten om at stille Sikkerhed, forgjæves har været foretaget, hvilket ogsaa skal godtgjøres ved Protest. Angaaende Paragrafens Slutningsbestemmelse henvises til det om § 20, bemærkede.

Trediede Kapitel.

Om Buxens Forsaldsdag og Betaling.

§ 31

ophæver Bestemmelsen om Lovedage i Fdn. 18de Mai 1825 § 52, se Motiverne S. 38.

§ 32.

Paragrafens første Sætning ophæver i Overensstemmelse med Grundsatningerne i forrige Paragraf Bestemmelsen i Fdn. 18de Mai 1825 § 55 om, at der ved a vista Buxer tilkommer Transatus en Betalingsfrist af 24 Timer. For at ikke saadanne Buxer skulle kunne løbe i en ubestemtlig Fristid, giver Paragrafens anden Sætning ligesom Fdn. 18de Mai 1825 § 28 den samme Regel om deres Forevisningstid, som den, der ved Buxer lydende paa Betaling efter Sigt, er fastsat for Acceptens Bedkommende, hvoraf følger, at ogsaa her Buxens egen Bestemmelse om Forevisningstiden gaar foran Lovens Frist.

§ 33.

Denne Paragraf stemmer med, hvad der dels udtrykkeligt er indtalt i Fdn. 18de Mai 1825 § 48 i Slutningen, dels, skjøndt ikke udtrykkeligt bestemt i Loven, antages for gjældende Ret. Ny er kun Bestemmelsen, at man, naar Buxens Forsaldsdag er bestemt til et vist Antal Dage efter Udfærdelsen eller efter Sigt, ikke medregner Udfærdelses eller Forevisningsdagen, hvorved Fdn. 18de Mai 1825 § 49 forsaavidt forandres.

§ 34

stemmer med den gjældende Retts Grundsatninger.

§ 35.

Paragrafens første Sætning stemmer med Fdn. 18de Mai 1825 § 45 i Slutningen. For det